

[Ole Vig Jensen]

hele henholde mig til, hvad der blev sagt under førstebehandlingen i sidste samling.

Jeg skal gerne gentage, at det radikale venstre tog positivt imod det socialdemokratiske forslag med nogle anerkendende ord om, at her var der nogle spændende tanker om en reform af Statens Uddannelsesstøtte. Vi medgiver også, at socialdemokratiet virkelig har gjort sig grundige overvejelser, og det tjener også partiet til ære, at forslaget – og det spiller jo en vis rolle, når det skal gennemføres – er udgiftsneutral. Det er dog et af de punkter, hvor jeg har den opfattelse, at det formentlig ikke kan holde. Men der er i hvert fald ikke tale om et overbudsforslag, sådan som vi har set det fra SFs side i dette spørgsmål.

Vi opfatter det som et seriøst bidrag til de drøftelser, vi nu skal have om en forbedring af uddannelsesstøtten, hvor vi jo alle anerkender, at det uddannelsesstøttesystem, vi har, ikke er tilstrækkeligt, at det er uhensigtsmæssigt, og at det ødelægger effektiviteten meget langt i vort uddannelsessystem.

Der kan også, som det er blevet sagt tidligere fra vores side, anføres gode argumenter for, at man finder en type lånearrangement, som ændrer ved livsindkomstforløbet, sådan at man flytter midler fra de erhvervsaktive år over til uddannelsesårene. Der er i og for sig noget taltalende ved denne tanke, men problemer er der også, nemlig beskatningsproblemerne, som vi har omtalt tidligere, og som jo ikke heller er løst i det nu fremsatte forslag. Der bliver tale om en meget høj marginalbeskatning, som nemt kan betyde, at unge, som er færdige med en længerevarende uddannelse, får et meget lille incitament til at gå i gang med en erhvervsaktiv indsats, eller – og det kan i nogle situationer måske være lige så alvorligt – det vil medføre pres på lønnen i øvrigt. Det mener vi oplagt er problemer i et ellers på mange måder gennemtænkt forslag.

Vi har også tidligere anført problemerne i forbindelse med at fjerne ungdomsydelsen. Men på det felt var det vel muligt at finde en fornuftig erstatning i forbindelse med dette forslag. Men som sagt er vi indstillet på at gå i gang med en drøftelse i udvalget.

Jeg skal så i øvrigt erindre om, at vi har en aftale med regeringen om, at der skal fremsættes forslag til ændring af Statens Uddannelsesstøtte i denne samling, altså 1985-

86-samlingen. Jeg går ud fra, at det ikke varer længe, før der kommer et forslag, og vi er som sagt indstillet på, at det samlet skal medføre en forbedring også af den støtte, der gives til de unge.

Når fru Alice Faber – det bliver min afsluttende bemærkning – efterlyser vores holdning til dette spørgsmål, så er det altså den, at vi klart er indstillet på at forbedre uddannelsesstøtten, men at vi er underlagt den samme virkelighed som andre, der vil være med i dette arbejde, nemlig at der er begrænsede ressourcer til rådighed. Til fru Alice Fabers anvisning af, at man også på dette område kan benytte midler, som skulle fremkomme ved, at man øgede aktieselskabs-skatte, vil jeg sige, at hvis man lagde alle de initiativer sammen, som SF er kommet med i denne samling, så havde vi for længst slået vort erhvervsliv ihjel.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Man kan kun sige: sikken en masse ord, man hører, ord i en lind strøm og flom fra de borgerlige partier, der alle sammen siger, at de uddannelsessøgendes situation er søreme for dårlig, men pengene til det, dem har vi ikke.

Fru Connie Hedegaard spørger SF: hvor skal pengene komme fra? Jeg vil da godt anviser et par andre steder, for spørgsmålet om, hvordan man vil prioritere i et samfund, afhænger altså også af ens politiske holdning. Hvis man ud over den selskabsbeskatning, som jeg er enig i, simpelt hen omlagde energien, så kunne man skaffe mange penge. Hvis man havde en ordentlig kulbrintebeskatning, hvis man forbød importen af store biler, der var ressourcetrævede energimæssigt, så kunne man også skaffe nogle penge. Og der er mange, mange andre steder.

Men det er klart, det er ikke en måde at anviser penge på, som de borgerlige er enige i. Dette blot for at sige, at det altså ikke er et eller andet givet faktum, hvordan man skal bruge pengene i dette samfund. Det er der nogle politiske holdninger til.

Jeg kan konkludere, at de borgerlige har politisk prioriteret, at der ikke er penge til de uddannelsessøgende.

Vi skal, ligesom da forslaget blev behandlet første gang, udtrykke en positiv holdning